

ohroženo její vlastnické právo a právo na soukromí. K tomu žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2007, čj. 1 As 39/2006-55.

3. Žalovaný navrhl odkladný účinek nepřiznat, neboť pro jeho přiznání nejsou splněny podmínky. V nyní posuzovaném případě se jedná pouze o rozhodnutí o umístění stavby (rozhodnutí správního orgánu prvního stupně). Jelikož v dotčené lokalitě má být umístěn soubor staveb technické infrastruktury – tzv. základní technická vybavenost v podobě komunikace, kanalizace a vodovodu, je zřejmé, že umístění tohoto souboru staveb bude vyžadovat další povolovací procesy (stavební povolení či ohlášení). K zásahu do žalobčinych práv tak nemůže dojít pouhým rozhodnutím o umístění stavby.
4. Rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě upravuje § 73 s. ř. s. Podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě jsou stanoveny v § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobkyni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a jestliže přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Krajský soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku reflektuje jednak hledisko veřejného zájmu při současném porovnání újmy žalobkyně (nebude-li odkladný účinek přiznán) s možnou újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám (bude-li odkladný účinek přiznán). K přiznání odkladného účinku může tedy soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li, že újma žalobkyně, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku, by byla nepoměrně větší případné újme jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno. Přiznání odkladného účinku současně nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Navíc, jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 22. 12. 2003, čj. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS, „*poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: Soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy*”.
6. Obecně platí, že hrozbu nepoměrně větší újmy musí žalobkyně dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit, a to s ohledem na dispoziční zásadu, která celé žalobní řízení ovládá. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy žalobkyně oproti jiným osobám jsou přitom vždy do jisté míry subjektivní, závislé zásadně na osobě a situaci žalobkyně. Z právě uvedeného plyne, že žalobkyně nese v tomto směru břemeno tvrzení; očekává se tak od ní uvedení relevantních a určitých tvrzení a podrobné rozvedení, v čem konkrétně tuto možnou újmu spatřuje a jakou intenzitu případná újma má.
7. Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě vycházel krajský soud z usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 11. 2004, čj. 57 Ca 14/2004-40, č. 455/2005 Sb. NSS, z něhož se podává, že „*[p]ovaha rozhodnutí o umístění stavby vylučuje obecně možnost přivodit újmu předpokládanou ustanovením § 73 odst. 2 s. ř. s., tj. újmu, kterou by bylo lze kvalifikovat jako nenabratelnou, neboť toto rozhodnutí ještě nezakládá potenciálnímu stavebníkovi subjektivní právo stavět. Oprávnění stavebníka uskutečnit konkrétní stavbu (příp. změnu stavby) na konkrétním místě a za určitých podmínek je zřízeno až pravomocným stavebním povolením vydaným podle § 66 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění zákona č. 83/1998 Sb.*“ Krajský soud k tomuto dodává, že daný závěr lze vztáhnout i na zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební řád) ve znění pozdějších předpisů.
8. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že samotné územní rozhodnutí nelze považovat za faktor, který by pro žalobkyni představoval nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.
9. Z uvedených důvodů krajský soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s. žalobě odkladný účinek nepřiznal.

10. Dále krajský soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že „rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasací stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé.“

Poučení:

Proti tomuto usnesení není opravný prostředek přípustný.

České Budějovice dne 23. září 2021

JUDr. Michal Hájek, Ph.D. v. r.
předseda senátu